

2. Inwestorzy centralni obowiązani są przesłać właściwym wojewódzkim komisjom planowania gospodarczego 1 egzemplarz zgłoszenia co do planów terenowych w celu umożliwienia pracy trójkom kontrolnym.

3. Banki finansujące inwestycje obowiązane są na żądanie inwestorów bezpośrednich udzielać opinii co do:

- 1) nieodzownej konieczności kontynuowania robót, jeżeli posiadane przez bank materiały umożliwią udzielenie takiej opinii;
- 2) faktu zgodności roboty z programem rzeczowym objętym umową zawartą z przedsiębiorstwem na rok 1951.

§ 6. 1. Po otrzymaniu z PKPG (Departament Inwestycji) zatwierdzonego spisu tytułów obejmujących roboty lub dostawy nietypowych maszyn i urządzeń z poślizgu rzeczowego, włączonych do planu inwestycyjnego na 1952 rok, inwestorzy centralni obowiązani są:

- 1) przekazać bezzwłocznie otrzymane spisy tytułów planu terenowego I i II grupy odpowiednim wydziałom fachowym prezydiów wojewódzkich rad narodowych w 3 egzemplarzach z przeznaczeniem dla wydziału fachowego, wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego i wojewódzkiego oddziału banku;
- 2) przekazać do dnia 31 marca 1952 r. tytuły inwestycyjne planu centralnego, zaopatrzone klauzulą wykonalności, centrali właściwego banku specjalnego oraz PKPG (2 egzemplarze, tylko I grupy) i inwestorom niższego szczebla;
- 3) przekazać natychmiast tytuły inwestycyjne planu terenowego do właściwych inwestorów naczelnych w celu nadania im klauzuli wykonalności i dalszego przekazania wojewódzkiemu oddziałowi banku, PKPG (2 egzemplarze, tylko I grupy), wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego i inwestorom niższego szczebla.

2. Spisy tytułów planu centralnego zostaną przekazane centralom banków specjalnych przez PKPG (Departament Inwestycji).

3. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są zawrzeć w terminie do dnia 5 kwietnia 1952 r. umowy z wykonawcami na roboty poślizgowe.

Finansowanie inwestycji z poślizgu rzeczowego.

§ 7. Wysokość zapotrzebowania na środki pieniężne z tytułu robót i dostaw przechodzących w ramach poślizgu rzeczowego z roku 1951 na rok 1952 oraz źródła pokrycia tego zapotrzebowania ustala indywidualnie i zbiorcze plany pokrycia finansowego inwestycji na rok 1952.

§ 8. 1. Do czasu włączenia poślizgu rzeczowego do planu inwestycyjnego na rok 1952 banki finansujące inwestycje pokrywają:

- 1) faktury i rozliczenia za roboty budowlano-montażowe;
- 2) wydatki inwestycyjne z tytułu robót budowlano-montażowych, o ile wydatki te podlegają bezpośredniemu pokryciu ze środków inwestycyjnych.

2. Warunkiem pokrycia dokumentów, o których mowa w ust. 1, jest zgodność rzeczowa roboty z tytułem inwestycyjnym na rok 1951, a ponadto w zakresie robót wykonywanych na podstawie umów — zgodność faktury z notyfikowaną przez bank finansujący inwestycje umową o wykonanie robót na rok 1951 oraz złożenie bankowi porozumienia wstępnego między inwestorem a przedsiębiorstwem wykonawstwem inwestycyjnego, zawartego zgodnie z § 2 uchwały Nr 916 Prezydium Rządu z dnia 21 grudnia 1951 r. (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 14).

3. Faktury za dostawy (poza przewidzianymi w ust. 1 pkt 2) zostaną pokryte po włączeniu właściwych robót i dostaw do planu inwestycyjnego na rok 1952 i planów pokrycia finansowego inwestycji. Nie dotyczy to dostaw z importu podlegających pokryciu w trybie § 89 zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-6, poz. 60).

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, pokrywane są przez banki finansujące inwestycje w ramach uruchomionych inwestorowi kwartalnych limitów finansowania inwestycji. W przypadku wynikłego w związku z tym zwiększonego zapotrzebowania na środki finansowe ponad kwoty otwartych limitów finansowych inwestorzy bezpośrednio zwrócą się do władz nadrzędnych o zwiększenie środków. Władze te zaspokoją dodatkowe potrzeby bądź w drodze przydzielenia inwestorom bezpośrednim środków z posiadanej na dany kwartał rezerwy, bądź też w drodze wystąpienia o zwiększenie otwartych im limitów finansowania.

Przepis końcowy.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: K. Dąbrowski

189

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1952 r.

w sprawie odmiennego stosowania niektórych przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne.

Na podstawie § 3 pkt 3 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1951 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodar-

czego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku ze zmienionym systemem planowania i finansowania inwestycji w 1952 r. i w celu ułatwienia inwestorom dostosowania się do nowych warunków wprowadza się na okres przejściowy odmiennie zasady postępowania w sprawach unormowa-

nych §§ 46, 49 i 50 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-6, poz. 60).

§ 2. Banki specjalne mają prawo finansować:

- 1) inwestycje nie wymagające posiadania zatwierdzonego projektu wstępnego lub zwolnione od tego obowiązku albo
- 2) inwestycje wymagające projektu wstępnego, ale nie posiadające tego projektu, które włączone zostały do planu inwestycyjnego w drodze wyjątku na podstawie uchwały Prezydium Rządu,

przed złożeniem w banku przez inwestorów zaświadczeń, wymaganych § 46 ust. 1 pkt 1 lit. c) zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r., z jednoczesnym wezwaniem inwestorów do złożenia tych zaświadczeń w terminie 15-dniowym od daty wezwania.

§ 3. 1. W przypadkach określonych w § 46 ust. 1 pkt 1 lit. c) zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. banki specjalne nie będą wymagać od inwestorów złożenia odpisu kosztorysu generalnego (§ 46 ust. 1 pkt 1 lit. d) tego zarządzenia) w okresie zwolnienia inwestycji od posiadania zatwierdzonego projektu wstępnego.

2. W przypadku gdy inwestor zlecił już wykonanie kosztorysów szczegółowych i termin ich wykonania jest ustalony, a nie posiada zezwoleń określonych w § 49 ust. 1 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r., bank może przez okres 30 dni finansować inwestycje na podstawie przedstawionego przez inwestora dowodu zlecenia wykonania kosztorysów oraz przedłożenia bankowi kosztorysów orientacyjnych (szacunkowych) lub tabel scalonych elementów.

§ 4. Inwestycje określone w § 50 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. będą finansowane przez banki specjalne w pełnym zakresie bez projektu wstępnego do terminu określonego dla zatwierdzenia projektu wstępnego przy włączaniu inwestycji do planu inwestycyjnego.

§ 5. W sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania odpowiednie przepisy zawarte w §§ 46, 49 i 50 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. do czasu wydania odrębnego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 lutego 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Koje

190

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1952 r.

w sprawie realizacji w roku 1952 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie.

W związku z uchwałą Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie oszczędności w budownictwie (Monitor Polski Nr A-16, poz. 220 i Nr A-79, poz. 1098) zarządza się, co następuje:

I. Zmniejszenie wartości kosztorysowych obiektów budowlanych.

§ 1. Inwestorzy obowiązani są w 1952 r. wygospodarować i uwzględnić w projektach technicznych, stanowiących podstawę do wykonywania robót budowlano-montażowych, jak również w kosztorysach urządzeń i wyposażenia inwestycyjnych oraz w rysunkach roboczych oszczędności co najmniej w następujących wysokościach:

- 1) w zakresie budownictwa mieszkaniowego — 3%,
- 2) w zakresie budownictwa przemysłowego i innego niemieszkaniowego — 5%
(oszczędności w zakresie projektowania).

§ 2. 1. Projekty i kosztorysy, opracowane uprzednio bez zastosowania wytycznych oszczędnościowych, o których mowa w § 1, należy zrewidować przed dostarczeniem do realizacji przedsiębiorstwom wykonawczym.

2. Przy rewidowaniu projektów i kosztorysów, o których mowa w ust. 1, należy odpowiednio stosować postanowienia zarządzenia Nr 336 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 302).

3. Rewizja, o której mowa w ust. 1, nie powinna powodować opóźnień w terminach dostarczenia dokumentacji technicznej wykonawcy.

§ 3. 1. Jeżeli w chwili zawierania umowy inwestor nie może ściśle określić na podstawie dokumentacji technicznej oszczędności w zakresie projektowania poszczególnych obiektów wchodzących w skład tytułu inwestycyjnego, powinien przy umowie z wykonawcą zawrzeć dodatkowe porozumienia, stanowiące część składową umowy, ustalające, że ostateczne określenie oszczędności, które mają być osiągnięte w odniesieniu do poszczególnych obiektów, zostanie dokonane po sporządzeniu projektów technicznych wszystkich obiektów.

2. Do czasu ostatecznego określenia oszczędności, o których mowa w ust. 1, należy do umowy wstawić dla poszczególnych obiektów kwoty równomiernie obniżone o wysokość procentu podaną w § 1.

§ 4. Zainteresowani ministrowie wydadzą zarządzenia, zapewniające wygospodarowanie oszczędności w zakresie projektowania w odniesieniu do tych inwestycji, które na podstawie uchwały Nr 477 Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie dokumentacji technicznej jako warunku obowiązującego przy włączaniu inwestycji do planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 219) zostały włączone do planu inwestycyjnego na 1952 rok bez zatwierdzonego projektu wstępnego.

§ 5. 1. Władze, powołane do zatwierdzania projektów technicznych, przeprowadzą kontrolę wygospodarowania oszczędności przez inwestorów w zakresie projektowania.